

Jonge, talentvolle groepen of rijpere muzikanten met frisse, nieuwe projecten – wie het keurmerk van **JazzLab Series** draagt, getuigt van muzikaliteit en kwaliteit. JazzLab Series stelt, van september tot mei, elke maand een andere groep aan u voor. Surf naar www.jazzlabseries.be en vraag onze driemaandelijks brochure aan, via de website of telefonisch op 09 225 44 56.

aNoo

Anu Junnonen: Zang, glockenspiel, speelgoedpiano

Tuur Florizoone: Accordeon

Dree Peremans: Trombone, zang

Yannick Peeters: Contrabas

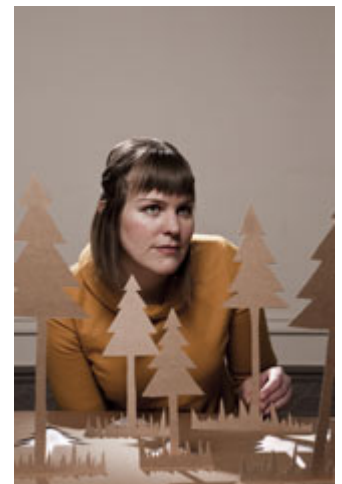
Yves Peeters: Drums

aNoo is een in Brussel gevestigde groep rond de Finse zangeres Anu Junnonen. Haar muziek waait als een frisse “nordic” wind over ons heen waarin jazz, pop en folk elkaar verrassend bestuiven. De samensmelting van de verleidelijke en elastische stem van Anu Junnonen en de fijnzinnige virtuositeit van haar begeleidingsband (met onder andere accordeonist Tuur Florizoone) zal u niet ongevoelig laten.

aNoo kan rekenen op vaste waarden uit de Belgische muziekcène zoals accordeonist Tuur Florizoone (Tricycle, Musicazur, Quentin Dujardin), trombonist Dree Peremans (Rebirth Collective, Junctions), contrabassist Yannick Peeters (Eve Beuvens Trio, Steven Delannoye Trio) en drummer Yves Peeters (Yves Peeters Group, Peer Baierlein Quartet). Samen creëren deze doorgewinterde jazzmusici een aparte klankkleur die vooral door een uitgekende en hoogst oorspronkelijke instrumentatie gekenmerkt wordt.

Componiste en bandleider Anu Junnonen woont nu al een tijdje in Brussel. Ze komt uit een heel muzikale familie en als we haar moeder mogen geloven dan kon Anu eerder zingen dan ze kon praten. De Finse origines van Anu laten zich duidelijk voelen in haar composities, mélanges van jazz met hippe folk en zelfs een vleugje tango.

In de lente 2007 bracht aNoo het debuutalbum “*The Luckless Lands of the North*” uit op Homerecords. Voorjaar 2011 volgde het tweede album 'Sinipiika' op Prova Records. De muziek op deze prachtige tweede cd heeft JazzLab Series compleet overstag doen gaan!

“Volstrekt origineel, bezwerend en met geen stokken uit ons hoofd weg te slaan”...“Dit is muziek in een heel eigen taal, die op haar beurt uit minstens vijf echte talen bestaat. Zowel muzikaal als tekstueel is dit breedband kamermuziek: niks geen platgetreden paden, niks voorspelbaarheid, maar des te meer pure, krachtige schoonheid”

Dani Heyvaert-Folkroddels

www.anoo.com

Focus Knack, 25 januari 2012:

Sinipiika. Figuren met morsige baarden en zelfgebreide elfjesaan de achteruitkijkspiegel zullen u vertellen dat het tweede album van de Finse zangeres Anu Junnonen vernoemd is naar een Finse bosfee. Vrees niet: dit is geen ijle ode aan de Scandinavische wouden à la Jan Garbarek, noch pretentieuze postrock. Junnonen, gevestigd in Brussel, verzamelde met Dree Peremans (trombone), Tuur Florizoone (accordeon), Yannick Peeters (bas) en Yves Peeters (drums) een uitstekende band met een eigen tongval rond zich. Daar zit het aandoenlijke Engels van Junnonen voor wat tussen, maar vooral de ongewone tandem van trombone en trekzak. Sinipiika bevat geen standaardjazz, wel goede songs, een goede jazzstem en een frisse, speelse ritmiek die ons doet uitkijken naar de tournee met JazzLab Series.

Bart Cornand

JazzLab Series blikt vooruit:

**** maart: Frederik Leroux Solo & Collapse **** april: Toine Thys Organ Trio **** Vaganée-Del Ferro Group ****

Brussel Deze Week/Agenda, 21 september 2011:

De Finse zangeres Anu Junnonen voelt zich al een decennium lang perfect thuis in Brussel. Toch verloochent ze haar roots niet. Op deze nieuwe cd, haar tweede, verenigt ze beide werelden. Met de titel verwijst ze naar de gelijknamige bosfee uit de Finse mythologie. Andere links met haar noordelijke origine vinden we terug via bewerkingen van een paar traditionals. Maar ze zingt eveneens over haar huidige biotoop in hartje Brussel.

Om dit alles muzikaal op de juiste manier in te kleuren, kon ze rekenen op een aantal getalenteerde jazzmuzikanten van bij ons: bassiste Yannick Peeters, drummer Yves Peeters, accordeonist-pianist Tuur Florizoone en trombonist Dree Peremans (!). Daarnaast zorgde Zorko Opacic voor een luchtig electrotintje terwijl producer Werner Pensaert (K's Choice) alles perfect stroomlijnde.

Sinipiika klinkt uiteindelijk als een feeëriek luisterspel. Alsof Tim Burton de wereld van de Finse sagen verkende en een sirene vond die het nichtje van Agnes Obel en Hanne Hukkelberg is.

Georges Tonla Briquet

Kwadratuur.be, 9 oktober 2011:

Dat Brussel een multiculturele stad is, moet waarschijnlijk niet meer wereldkundig worden gemaakt. Zo zou men er – mits men wat goede wil aan de dag legt – zonder al te veel moeilijkheden mensen uit alle windrichtingen én met de meest uiteenlopende nationaliteiten kunnen vinden. De reden van hun aanwezigheid is velerlei. Om niet al te lang rond een willekeurige pot te draaien kan de culturele aantrekkingskracht genoemd worden, om zo onmiddellijk bij de grondtoon van deze recensie aan te komen: Anu Junnonen. Wat klinkt als een Fins streekproduct is eigenlijk een zangeres die speciaal voor zanglessen haar heimat inruilde voor het Brusselse conservatorium. In 2005 startte ze vervolgens haar muzikale project aNoo. Onder deze noemer bracht ze in 2007 – gesteund door een aardige band – haar debuutalbum 'The Luckless Lands Of The North' uit. Hierbij verzorgde Tuur Florizoone ondermeer het accordeon, nam Dree Peremans de trombone voor zijn rekening en verschuilde Yannick Peeters zich achter de bas, terwijl Yves Peeters de drumpartijen inspeelde. Zo werd een muzikale wereld gecreëerd waarin jazz centraal stond, maar diezelfde wereld werd regelmatig opgestuwd door aanlokkelijke popklanken en aanstekelijke elektro-injecties.

Voor haar tweede album – 'Sinipiika' – wist Junnonen ditzelfde vakbekwame gezelschap wederom aan boord te hijsen, zodat ze zonder veel omwegen een album scheidt dat naadloos aansluit bij haar eersteling. Het steekt van wal met vrij liefelijke en redelijk klassiek aandoende jazz met een mooie rol voor de trombone en het glockenspiel ('Blush'), een lijn die wordt doorgetrokken in het sterker gebalde 'Sunday'. Dit nummer werd bovendien van een nieuwe aankleding voorzien door Buscemi. Deze remix – voorzien van potige beats – werd als bonus op het einde van het album geperst.

De aanwezigheid van een dergelijk lied verraadt onomwonden Junnonens voorliefde voor elektronische klanken. Dit komt verder terug doorheen het volledige album, maar niet het minst in 'Train Stations, Bus Stations, Harbors And Parking Places' en 'True Love', zonder dat het er evenwel vingerdik komt op te liggen. In beide nummers gaat het slechts om kruimels elektronica die door barstjes en gleuven het nummer binnen sluipen.

Verder kan het erg speelse 'How To Keep Crazy Love' één van de hoogtepunten op 'Sinipiika' genoemd worden. Dit nummer valt vooral op door een bedwelmende en van voetstappen voorziene aanhef en een eerder duister slot. De middenpartij is evenwel – net als de andere nummers – gestoeld op een jazz-gerelateerde inkleuring, maar kan zich tevens beroepen op een haast aan hiphop verwant ritme.

Het album bestaat vooral uit Engelstalige nummers, maar hier en daar komt ook wat Fins uit de luidsprekers. Deze laatste geven het album – via hun onbegrijpelijke aard – zowel een tropisch als een mysterieus karakter. Bovendien zorgt de taalverwarring voor een noodzakelijke afwisseling op een verder vrij sferisch egaal album. Wanneer de frontvrouw zich wel verstaanbaar maakt, manifesteert ze zich als een verhalenvertelster. Zo vertelt ze het bescheiden levensrelaas van een oude vrouw en een oude man in respectievelijk 'Cups, Kettles And Boxes' en 'Santiago'.

De narratieve jazz van aNoo weet zich op basis van akoestische én elektronische grondtonen tot een vrij eclectisch geheel op te werpen. Bovendien komt 'Sinipiika' door een evenwichtige afwisseling van het Engels en het Fins als voertaal nog gevarieerder over.

Bert Mestdagh

JazzLab Series blikt vooruit:

**** maart: Frederik Leroux Solo & Collapse **** april: Toine Thys Organ Trio **** Vaganée-Del Ferro Group ****